

Arrest

nr. 114 567 van 28 november 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 23 augustus 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juli 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 september 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 oktober 2013.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. LEMMENS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger van Yoruba origine te zijn, afkomstig uit Ile Ife, Osun state, waar u geboren werd op 20 oktober 1985. U volgde lager onderwijs en drie jaar middelbaar onderwijs, waarna u begon te werken in de bouwsector. Sinds u ongeveer 17 jaar was voelde u zich aangetrokken tot mannen. Ongeveer halverwege het jaar 2012 leerde u B.F.(...) kennen. U leerde hem kennen via de werf waar u werkte, het betrof namelijk een huis van zijn broer. B.(...) was ook homoseksueel en u was hem opgevallen door uw vrouwelijke manier van doen. Hij vond het werk in de bouw te zwaar voor u en vroeg u bij hem te komen wonen. Zijn familie was welgesteld en B.(...) onderhield u. Hij huurde een kamer op Fajuyi Road 115, Ile Ife en had ook een studentenkamer op de campus van de Obafemi Awolowo Universiteit, waar hij studeerde. Omdat zijn moeder regelmatig op Fajuyi Road

binnenviel, bleven jullie vaak op zijn studentenkamer, waar jullie meer privacy hadden. Om zeker niet betrapt te worden lieten jullie de deur op een kier staan, zodat jullie het konden horen wanneer er iemand de trap zou opkomen. Even voor kerstmis 2012 werden jullie echter toch betrapt tijdens het vrijen door enkele medestudenten, die jullie filmde met hun gsm. Jullie merkten dit niet op het moment zelf, maar hoorden achteraf wel roddels over jullie homoseksualiteit onder de studenten. B.(...) werd twee dagen later vroeg in de ochtend bij het hoofd van de universiteit geroepen en nadien uitgeleverd aan de politie van de Ooni (koning) van Ile Ife. Toen ze bij zijn kamer kwamen keerde u net terug van de winkel. B.(...) zag u, maar zei niets tegen de politie-agenten. U had meteen door dat wat er aan de hand was en u ging de kamer niet binnen op dat moment. U kwam een half uur later terug om wat kleding bij elkaar te zoeken. U verliet dezelfde dag het land; u ging per taxi naar Lagos, waarna u per bus naar Cotounou in Benin ging. Daar ontmoette u een blanke man die u aan boord van een schip hielp. Na ongeveer 17 dagen op het schip kwam u in België aan op 8 februari 2013. U vroeg dezelfde dag asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt homoseksueel te zijn (zie gehoorverslag CGVS p. 15). Al voor uw zeventien jaar merkte u dat u zich aangetrokken voelde tot mannen (zie CGVS p. 15), en in 2012 had u een relatie met B.F.(...) (CGVS p. 5). Het was de eerste keer dat u een relatie had (CGVS p. 6). Jullie woonden zes maanden samen (CGVS p. 5) toen jullie samen betrapt werden, waarna B.(...) gearresteerd werd (CGVS p. 10, 11).

Doorheen uw verklaringen kon u echter niet overtuigen van uw beweerde homoseksualiteit, noch van de vervolgingsfeiten die het gevolg zouden geweest zijn van uw homoseksualiteit.

Wat betreft uw relatie met B.F.(...) kan het volgende opgemerkt worden.

Uw verklaringen over de manier waarop B.(...) begreep dat u homoseksueel was en aan u duidelijk maakte dat hij dit ook was, komen weinig doorleefd over. U stelt dat B.(...) zag dat u homoseksueel was door de vrouwelijke manier waarop u zich gedroeg. Hij zou u aangesproken hebben en gezegd hebben dat hij u leuk vond en dat hij u graag zag. Op het moment waarop hij u aansprak, wist u dat hij ook homoseksueel was. (CGVS p. 17) Twee weken later woonden jullie samen (CGVS p. 18). Deze gang van zaken komt weinig overtuigend over, zeker in een land zoals Nigeria, met een uitgesproken homofoob klimaat (zie informatie administratief dossier). Men zou verwachten dat wie in een land als Nigeria interesse heeft in een (seksuele) relatie met iemand van hetzelfde geslacht, subtielere tekenen van interesse zou tonen, alvorens iemand aan te spreken en zijn liefde te verklaren. Zeker aangezien u stelt dat dit de eerste keer was dat B.(...) u aansprak, al had hij u voordien al zien werken (CGVS p. 17).

Hoewel u zes maanden met B.(...) samenwoonde en uw relatie met B.(...) uw eerste relatie was, kan u een heel aantal zaken in verband met B.(...) niet noemen.

Zo weet u weliswaar dat B.(...) internationale relaties studeerde aan de universiteit, maar u weet niet in het hoeveelste jaar van zijn studies hij zat (CGVS p. 14). Aangezien jullie vaak op zijn studentenkamer verbleven en daar sliepen, omdat jullie dan minder kans hadden betrapt te worden door zijn moeder (CGVS p. 10, 14), zou men verwachten dat u beter op de hoogte bent van uw vriend zijn studietraject. Daarnaast kent u van geen enkel familielid van B.(...) de voornaam, niet van zijn ouders en ook niet van zijn broers of zussen. Nochtans zou men verwachten dat u minstens van één van zijn broers de naam zou kennen, aangezien u werkte op de werf van één van de broers van B.(...) (CGVS p. 5) en aangezien één van zijn broers hem regelmatig geld en spullen kwam brengen (CGVS p. 18). U stelt dat u de naam van de broer niet kent, omdat B.(...) hem ook niet bij zijn naam noemde (CGVS p. 18). Men kan toch verwachten dat u op een gegeven moment de naam zou opgevangen hebben van de broer op wiens werf u werkte.

Verder valt op dat u bijzonder weinig weet over hoe B.(...) zijn homoseksualiteit beleefde vooraleer u hem leerde kennen. U weet niet hoe hij ontdekte dat hij homoseksueel was (CGVS p. 19) of welke eerdere ervaringen hij met mannen had (CGVS p. 18). U weet zelfs niet of B.(...) ooit anderen in

vertrouwen nam betreffende zijn homoseksualiteit (CGVS p. 15). Nochtans zou men verwachten dat u hier met hem over sprak en hem er vragen over stelde. Zeker aangezien u stelt al sinds uw zeventiende op mannen te vallen, maar hen nooit te hebben aangesproken, komt het weinig geloofwaardig over dat u op uw 26e uw eerste homoseksuele relatie zou aangaan, klaarblijkelijk zonder op enig moment vragen te stellen over de lotgevallen van uw vriend tot dan toe. Dit klemmt des te meer aangezien u in een land woonde waar homoseksualiteit wettelijk verboden is (zie informatie administratief dossier) en mensen volgens uw verklaringen hun leven niet zeker zijn eens ze als homoseksueel bekend staan. Vragen in verband met uw vriend zijn ervaringen als homoseksueel zouden dus niet gewoon uw nieuwsgierigheid bevredigd hebben, maar zouden u ook informatie verschaft hebben betreffende uw veiligheid, in deze relatie en eventueel naar de toekomst toe. U stelt echter dat u hier niet over nadacht en er niet naar gevraagd hebt (CGVS p. 18). Eerder in het gehoor stelde u echter al dat B.(...) u hielp uw homoseksualiteit te aanvaarden door met u te praten (CGVS p. 15), waardoor uw verklaring dat u nooit nadacht over en nooit vroeg naar zijn eerdere ervaringen nog minder overtuigt. **Deze weinig doorleefde en lacuneuze verklaringen maken dat niet enkel bij uw relatie met B.(...) vraagtekens geplaatst kunnen worden, maar eveneens bij uw beweerde homoseksualiteit in het algemeen.**

Betreffende de ontdekking en beleving van uw homoseksuele geaardheid kan bovendien het volgende opgemerkt worden.

Hoewel u stelt dat u van kleins af voelde dat u op mannen viel (CGVS p. 15) kan u geen enkele concrete persoon noemen tot wie u zich aangetrokken voelde (CGVS p. 15, 16). U spreekt enkel over mannen op straat die u knap vond, maar die u niet durfde aanspreken (CGVS p. 16). Zelfs indien u voor uw relatie met B.(...) inderdaad nooit andere seksuele ervaringen met mannen had of nooit een echte verliefdheid kende (CGVS p. 15), zou men toch verwachten dat u concrete personen uit uw omgeving zou kunnen noemen tot wie u zich aangetrokken hebt gevoeld.

Gevraagd hoe u zich voelde toen u ontdekte dat u op mannen viel, stelt u dat u hier niet veel over nadacht, ook al wist u dat het strafbaar was en ook al stelt u dat je waarschijnlijk vermoord wordt als je betrappt wordt (CGVS p. 16, 17). In de context van een land als Nigeria, waar homoseksualiteit sterk veroordeeld wordt door de maatschappij in het algemeen en waar homoseksuele daden zelfs strafbaar zijn (zie informatie administratief dossier), is dit een bedenkelijk antwoord. Het ligt immers binnen de verwachtingen dat iemand die in een homofoob klimaat leeft en ontdekt dat hij homoseksueel geaard is, ook last heeft van gevoelens van twijfel, angst, frustratie,... . U verklaart dat u niet dacht dat er iets mis mee was, dat u mannen leuk vond (CGVS p.16). Het komt weinig doorleefd en niet geloofwaardig over dat u - in een overwegend heteroseksuele en homofobe omgeving - er niet bij zou hebben stilgestaan dat uw homoseksuele geaardheid potentieel problematisch was.

Gevraagd of u andere homoseksuelen kende in Ile Ife, stelde u dat u er kende omdat B.(...) u er op wees en dat u zag dat ze homoseksueel waren omdat ze kapsels hadden die normaal enkel door vrouwen gedragen worden (CGVS p. 19, 20). U kan echter hun namen niet noemen (CGVS p. 19). Evenmin kan u een concrete voorbeeld geven van homoseksuelen die gedood werden omwille van hun geaardheid (CGVS p. 21), ondanks uw verklaring dat er in Ile Ife volgens de traditionele wet de doodstraf staat op homoseksualiteit (CGVS p. 10, 11).

Uit bovenstaande volgt dat u niet hebt kunnen overtuigen van uw relatie met B.F.(...), noch van uw homoseksuele geaardheid, en dus evenmin van de vervolgingsfeiten die u hieraan verbindt.

Bij uw verklaringen over deze vervolgingsfeiten kan ten overvloede opgemerkt worden dat u hierover incoherente verklaringen aflegde. Zo stelde u enerzijds dat u en B.(...) 'erg voorzichtig' waren wanneer jullie samen sliepen (CGVS p. 10), maar anderzijds dat jullie gewoonlijk de deur van zijn kamer lieten openstaan, zodat jullie het zouden horen als er mensen de trap opkwamen (CGVS p. 12). Dit kan bezwaarlijk beschouwd worden als 'voorzichtig' gedrag, zeker aangezien er volgens uw verklaringen nog andere kamers op dezelfde gang waren (CGVS p. 19) en iedereen die langs de kamerdeur liep zo zou kunnen zien wat zich binnen afspeelde. Aldus komt dit gedrag niet overeen met de houding van iemand die voor zijn leven vreest en zich vervolgd voelt omwille van zijn seksuele geaardheid.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

Ter ondersteuning van uw identiteit legt u een Catholic Testimonial Book voor van de Saint-John's catholic church in Ile Ife en een identiteitsverklaring. Het Catholic Testimonial Book werd niet uitgegeven door de overheid en kan aldus niet aanvaard worden als een bewijs van uw identiteit. Hetzelfde geldt voor de identiteitsverklaring, aangezien deze werd opgesteld op basis van uw eigen verklaringen. Deze documenten vormen dus hoogstens een aanwijzing voor uw identiteit. Daarnaast legt u een groepsfoto voor en u verklaart dat de mensen (waaronder uzelf) op de foto lid zijn van een vereniging voor zwart Afrikaanse homoseksuelen (CGVS p. 10). Het feit dat u met deze mensen op de foto staat is echter geenszins een bewijs van uw (of hun) seksuele geaardheid. Verder legt u een internetartikel voor waarin staat dat u gezocht wordt voor het openlijk uitkomen voor uw homoseksuele geaardheid. Vooreerst valt op dat dit artikel pas maanden na uw vertrek uit het land werd gepubliceerd en dat er niets in gezegd wordt over uw relatie met B.(...), enkel dat u zich publiek zou uitgesproken hebben en zou toegegeven hebben dat u homoseksueel bent, hoewel u dit zelf ontkent (CGVS p. 23). Bovendien stelt het artikel dat u zich op 5 januari zou ge-out hebben, hoewel u stelt B.(...) voor het laatst gezien te hebben voor kerstmis (vorig jaar) en dezelfde dag het land verlaten te hebben. In elk geval dienen documenten, om enige bewijswaarde te hebben, ondersteund te worden door geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is. Bovendien is de corruptie onder journalisten in Nigeria wijdverspreid (zie informatie administratief dossier), waardoor de authenticiteit van artikels als het uwe niet zonder meer aangenomen kan worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: wet van 29 juli 1991), van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald en de motiveringsverplichting.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij zich beperkt tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal gegeven verklaringen en het ontkennen van de motieven van de bestreden beslissing. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Het komt aan de verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Daar waar de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing herhaalt en ontkent kan de Raad afleiden dat zij het niet eens is met de bestreden beslissing, maar dit is geen weerlegging van deze motieven en ook geen dienstig verweer. De Raad schaaft zich achter de motieven van de bestreden beslissing.

De Raad meent dat de verklaringen van verzoeker met betrekking tot het ontstaan van zijn relatie met B. summier zijn. Uit het gehoor blijkt niet dat B. verzoeker duidelijk eerste enkele weken geobserveerd heeft, ook al stelt verzoeker dat B. hem voordien al had zien werken (gehoor, p. 17). Het is mogelijk dat B. doorheen een gesprek de bevestiging zou bekomen dat verzoeker homoseksueel was en vervolgens een relatie zou aangegaan zijn.

Dit is echter op zich niet voldoende om het relaas van verzoeker aannemelijk te maken. De motivering moet als geheel worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de aannemelijkheid van het asielrelaas wordt ondermijnd (RvS 9 december 2005, nr. 138.319).

Terecht stelt de bestreden beslissing dat verzoeker bijzonder weinig weet over B. rekening houdend met het feit dat zij gedurende zes maanden een relatie hadden en samenwoonden: *"Verder valt op dat u bijzonder weinig weet over hoe B.(...) zijn homoseksualiteit beleefde vooraleer u hem leerde kennen. U weet niet hoe hij ontdekte dat hij homoseksueel was (CGVS p. 19) of welke eerdere ervaringen hij met mannen had (CGVS p. 18). U weet zelfs niet of B.(...) ooit anderen in vertrouwen nam betreffende zijn homoseksualiteit (CGVS p. 15). Nochtans zou men verwachten dat u hier met hem over sprak en hem*

er vragen over stelde. Zeker aangezien u stelt al sinds uw zeventiende op mannen te vallen, maar hen nooit te hebben aangesproken, komt het weinig geloofwaardig over dat u op uw 26e uw eerste homoseksuele relatie zou aangaan, klaarblijkelijk zonder op enig moment vragen te stellen over de lotgevallen van uw vriend tot dan toe. Dit klemmt des te meer aangezien u in een land woonde waar homoseksualiteit wettelijk verboden is (zie informatie administratief dossier) en mensen volgens uw verklaringen hun leven niet zeker zijn eens ze als homoseksueel bekend staan. Vragen in verband met uw vriend zijn ervaringen als homoseksueel zouden dus niet gewoon uw nieuwsgierigheid bevredigd hebben, maar zouden u ook informatie verschaft hebben betreffende uw veiligheid, in deze relatie en eventueel naar de toekomst toe. U stelt echter dat u hier niet over nadacht en er niet naar gevraagd hebt (CGVS p. 18). Eerder in het gehoor stelde u echter al dat B.(...) u hielp uw homoseksualiteit te aanvaarden door met u te praten (CGVS p. 15), waardoor uw verklaring dat u nooit nadacht over en nooit vroeg naar zijn eerdere ervaringen nog minder overtuigt. **Deze weinig doorleefde en lacuneuze verklaringen maken dat niet enkel bij uw relatie met B.(...) vraagtekens geplaatst kunnen worden, maar eveneens bij uw beweerde homoseksualiteit in het algemeen."**

Waar de bestreden beslissing stelt dat verzoeker niet weet of B.(...) ooit anderen in vertrouwen nam betreffende zijn homoseksualiteit blijkt dit inderdaad uit het gehoor waar verzoeker stelt dat denkt van niet en dus dat hij het niet weet (gehoor, p. 15). Dit is geen verdraaiing van de woorden van verzoeker zoals gesteld in het verzoekschrift.

Het feit dat verzoeker niet de namen van familieleden van B. kende is een overtollig motief.

Redelijkerwijze kan van verzoeker verwacht worden dat als B. hem hielp om zijn homoseksualiteit te aanvaarden hij ook over zijn eigen ervaringen in verband met zijn homoseksualiteit en de ontdekking ervan zou spreken.

Zoals de bestreden beslissing ook stelt is het relaas van verzoeker met betrekking tot de ontdekking en beleving van zijn seksuele geaardheid niet overtuigend. Verzoeker stelt dat hij er weinig over heeft willen nadenken en dat het dan ook begrijpelijk is dat hij pas op zijn 26ste een eerste relatie is aangegaan. Omdat het gevaarlijk is in Nigeria heeft hij er niet aan willen toegeven, heeft hij het willen verdrücken. De Raad meent dat dit niet overtuigt en geen weerlegging is van de bestreden beslissing waar deze stelt: "Hoewel u stelt dat u van kleins af voelde dat u op mannen viel (CGVS p. 15) kan u geen enkele concrete persoon noemen tot wie u zich aangetrokken voelde (CGVS p. 15, 16). U spreekt enkel over mannen op straat die u knap vond, maar die u niet durfde aanspreken (CGVS p. 16). Zelfs indien u voor uw relatie met B.(...) inderdaad nooit andere seksuele ervaringen met mannen had of nooit een echte verliefdheid kende (CGVS p. 15), zou men toch verwachten dat u concrete personen uit uw omgeving zou kunnen noemen tot wie u zich aangetrokken hebt gevoeld.

Gevraagd hoe u zich voelde toen u ontdekte dat u op mannen viel, stelt u dat u hier niet veel over nadacht, ook al wist u dat het strafbaar was en ook al stelt u dat je waarschijnlijk vermoord wordt als je betrapt wordt (CGVS p. 16, 17). In de context van een land als Nigeria, waar homoseksualiteit sterk veroordeeld wordt door de maatschappij in het algemeen en waar homoseksuele daden zelfs strafbaar zijn (zie informatie administratief dossier), is dit een bedenkelijk antwoord. Het ligt immers binnen de verwachtingen dat iemand die in een homofoob klimaat leeft en ontdekt dat hij homoseksueel geaard is, ook last heeft van gevoelens van twijfel, angst, frustratie, U verklaart dat u niet dacht dat er iets mis mee was, dat u mannen leuk vond (CGVS p.16). Het komt weinig doorleefd en niet geloofwaardig over dat u - in een overwegend heteroseksuele en homofobe omgeving - er niet bij zou hebben stilgestaan dat uw homoseksuele geaardheid potentieel problematisch was.

Gevraagd of u andere homoseksuelen kende in Ile Ife, stelde u dat u er kende omdat B.(...) u er op wees en dat u zag dat ze homoseksueel waren omdat ze kapsels hadden die normaal enkel door vrouwen gedragen worden (CGVS p. 19, 20). U kan echter hun namen niet noemen (CGVS p. 19). Evenmin kan u een concrete voorbeeld geven van homoseksuelen die gedood werden omwille van hun geaardheid (CGVS p. 21), ondanks uw verklaring dat er in Ile Ife volgens de traditionele wet de doodstraf staat op homoseksualiteit (CGVS p. 10, 11)."

Met betrekking tot het internetartikel stelt verzoeker dat hij het niet zelf geschreven heeft en dat fouten en onnauwkeurigheden hem niet kunnen aangewreven worden. Alleszins blijkt eruit dat hij in Nigeria bekend staat als homoseksueel en daardoor zijn leven in gevaar is.

De Raad stelt vast dat uit het internetartikel blijkt dat er een artikel met een bepaalde inhoud gepubliceerd werd, meer bepaald dat verzoeker openlijk verklaard zou hebben dat hij gay is en homoseksuele activiteiten zou hebben. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat een dergelijk internetartikel, waarvan de verspreiding of betrouwbaarheid niet nader bepaald wordt, zou betekenen "dat hij in Nigeria bekend staat als homoseksueel."

Terecht stel de bestreden beslissing in dit verband: “Verder legt u een internetartikel voor waarin staat dat u gezocht wordt voor het openlijk uitkomen voor uw homoseksuele geaardheid. Vooreerst valt op dat dit artikel pas maanden na uw vertrek uit het land werd gepubliceerd en dat er niets in gezegd wordt over uw relatie met B.(...), enkel dat u zich publiek zou uitgesproken hebben en zou toegegeven hebben dat u homoseksueel bent, hoewel u dit zelf ontkent (CGVS p. 23). Bovendien stelt het artikel dat u zich op 5 januari zou ge-out hebben, hoewel u stelt B.(...) voor het laatst gezien te hebben voor kerstmis (vorig jaar) en dezelfde dag het land verlaten te hebben. In elk geval dienen documenten, om enige bewijswaarde te hebben, ondersteund te worden door geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is. Bovendien is de corruptie onder journalisten in Nigeria wijdverspreid (zie informatie administratief dossier), waardoor de authenticiteit van artikels als het uwe niet zonder meer aangenomen kan worden.”

De Raad schaaft zich achter dit motief.

Ter zitting legt verzoeker een lidmaatschapsaanvraag voor de LGTB vereniging Tel Quels neer. De verwerende partij stelt dat een dergelijke aanvraag zijn homoseksuele geaardheid niet aantoonst. Gevraagd of hij hierop wilt reageren stelt verzoeker dat hij dit niet wenst.

In toepassing van artikel 39/76 van de vreemdelingenwet dient de Raad eerst te oordelen of de door de verzoekende partij aangebrachte nieuwe elementen de kans aanzienlijk groter maken dat de vreemdeling in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Daargelaten de vraag of bovenvermeld document een nieuw element betreft stelt de Raad vast dat verzoeker niet aanwijst hoe dit het bewijs zou zijn van zijn seksuele geaardheid en dat dit document trouwens zelf stelt: “*L’adhésion à Tels Quels n’implique aucune orientation sexuelle précise*”. (De aansluiting bij de vereniging houdt geen bepaalde seksuele geaardheid in).

De Raad oordeelt dat het door de verzoekende partij aangebrachte stuk de kans niet aanzienlijk groter maken dat de vreemdeling in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De verzoekende partij heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS